

РЕШЕНИЕ

№ 21900

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6680** по описа за **2024** година докладвано от съдия Танка Цонева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. М. Д., чрез адв. Ю. А., срещу Решение № 2319/17.05.2024г. по НАХД № 3144/2024г. по описа на СРС, 130 състав, с което е потвърден ЕФ № Серия К, № 8526766 на СДВР.

В касационната жалба се излагат съображения, че решението на Софийски районен съд е неправилно, необосновано, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Навеждат се доводи, че СРС не е обсъдил всички възражения и не е изследвал пороците на издадения електронен фиш в цялост. Поддържа се тезата, че в процесния фиш е налице неяснота относно санкционирувания субект, като не е установен нарушителят по категоричен начин. Иска се отмяна на обжалваното решение и отмяна на атакувания ЕФ.

В съдебното заседание, проведено по делото касаторът – П. М. Д., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се

представлява. В депозирани писмени бележки от юрк. В. П. от 04.10.2024 г. се излага становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба. Посочено е, че електронният фиш е изготвен по утвърдения образец и съдържа всички задължителни реквизити, посочени в нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП. Моли решението на Софийски районен съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, се представлява от прокурор Д., който счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана, а решението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно, поради което следвало да бъде оставено в сила.

Административен съд – София град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

От фактическа страна е установено следното:

На 17.03.2022 г. в 10:20 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движението от „Околовръстен път“ към [улица]се движел лек автомобил „Мазда ЦХ 3“ с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от 69 км./ч. при ограничение на скоростта от 50 км./ч. за населено място. Нарушението е установено на [улица] е заснето с техническо средство АТСС АRH САМ S1, като е приспаднал толеранс -3 % в полза на водача.

Във връзка с установеното на жалбоподателя е издаден Електронен фиш серия К, № 8526766/17.03.2022 г. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, с което на същия е наложена глоба в размер на 100 лева на основание чл.189, ал.4 вр.чл.182, ал.4 вр.ал.1, т.2 от ЗДвП. В ЕФ е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност - в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ, серия К 3584354 на 06.12.2021 г.

За да потвърди електронния фиш Софийски районен съд е приел, че П. М. Д. е извършил вмененото му нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП и ЕФ е правилен и законосъобразен, като в същия са посочени всички елементи от обективната страна на състава на нарушението, както и че правилно е приложена посочената санкционна норма при ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон.

Касационната инстанция напълно споделя мотивите на Софийския районен съд, които са подробни и обосновани. Софийският районен съд е извършил служебна проверка за законосъобразност на издадения акт и правилно е преценил, че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения.

С разпоредбата на чл.21, ал.1 ЗДвП е въведена изрична забрана водачите на пътни превозни средства (ППС) да превишават установената скорост в км/ч. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили в населено място е 50 км/ч. В разглеждания случай с автоматизирано техническо средство – мобилна система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера е установено, че е превишена максимално допустимата скорост с 19 км/ч.

От приложения протокол от проверка № 44-СГ-И./05.10.2021 г. е видно, че преносимата система за контрол на скоростта е от одобрен тип средство за измерване, със срок на валидност до 07.09.2027 г.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, се издава електронен фиш. Според § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане.

От приобщените доказателства по делото, включително справка от КАТ е видно, че собственик на процесния лек автомобил е лицето П. Д., съответно правилно е ангажирана неговата отговорност. В тази връзка, не се споделят възраженията на касатора относно обстоятелството, че не е установен извършителя на нарушението. В подкрепа на направения извод от съда следва да се отчете, че в случая от собственика на МПС не е приложена декларация по чл.189, ал.5, изр.2 от ЗДвП, предвид факта, че в 14-дневен срок от връчването на ЕФ с процесната декларация може да се посочи лицето, управлявало автомобила в съответния ден и час.

По отношение размерът на наложената глоба настоящият съдебен състав намира за правилна преценката на Софийски районен съд, че същата следва да е в размер от 100 лева. В конкретиката на настоящия казус превишената скорост е 19 км./ч. и е приложима разпоредбата на чл. 182, ал.1, т.2 от ЗДвП- водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: за превишаване от 11 до 20 км./ч. - с глоба 50 лв. Но видно от приложен по преписката справка-картон на водача, е налице влязъл в сила Електронен фиш, Серия К № 3584354, за нарушение по чл.21, ал.1 ЗДвП, издаден на 30.04.2019 г., връчен на 19.11.2021 г. и влязъл в сила на 06.12.2021 г. Процесното нарушение е извършено на 17.03.2022 г., поради което се явява такова, извършено в условията на повторност – в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ, серия К, № 3584354, поради което и наказанието следва да бъде определено по реда на чл.189, ал.4 вр.чл. 182, ал.1, т.2 от ЗДвП- а именно глоба в двоен размер – от 100 лева.

По изложените съображения съдът приема, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ето защо, в полза на същия следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лв., на основание чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание на основание чл. 221, ал. 2 Административен съд – София град , IV Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2319/17.05.2024 г., постановено по НАХД № 3144/2024г. по описа на СРС, 130 състав.

ОСЪЖДА П. М. Д. с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

